

Denn 21 Novembris Hölltz Ordinarie Laghmans Tingh, medh Allmogen af Hellsingelandz Norre Contract, uthi Hermångers Sochnestufwu, Nährwarandes fölliande Nämbedemänn.

Ifrån Gnarp S.	Ifrån Bärgeö
Abraham Larßonn Länßman	Hans Jonßonn j Trösten,
Anders Hanßonn j Rödhe,	Gynte Pehrßonn j Åhsen,
Pehr Joenßonn j Wallen,	Anders Thyreß j Fiskiewijk
Johan Johanß i Gryttiom,	Hans Larßonn j Bärge,
Nilß Larßonn ibidem,	Hans Joenßonn j Ellgeredh
Erich Peerßon j Byen,	Hans Pehrßonn i Trösteen.

Såsom **Abraham Larßonn Länßmann j Gnarp** och **Hans Pehrßonn j Trösteen och Bärgeöö S:n** intet woro Tollfmänn, uthan Länßmannen sin förre Nembdemans Edh renuncierat, Altså afladhe dhe deres Dommare Edh efter Processen.

Sedhan efter hollet tahl, företogz Saakerne på sätt som föllier.

Lukas Pehrßonn Borgare j Söderhambn jnladhe een Fullmacht honom gifwen d. 16 huius af **Jönns Johanßonn** hans Medborgare och **Johan Oluffß j Ängie och Enånger Sochn**, att Lageligen uthföhra dhen från Enångers Häradztingh in Junio 1677 af bemelte Johan Oluffßonn appellerade Saaken om besittningzRätten oppå Engie hemmanet, efter **Sahl:g Oluf Jönßonns** gjorde Testamente, hwilken besittningzRätt honom ifrån dömbder är, och hans **Halfbroders Oluf Olßonns Sohn Pehr Olß:n** och hans Syskon tillärkiend, Inkom dher hoos medh een skrift och deß bifogade allegatis N:o 1, 2, 3, 5 och 6, dher uthj han wijsar först, Sahl: Oluf Joenßonns tanka aldrig warit, dhet hans barn af förra kullen, skulle disputeras medh hans sedre Hustru och yngsta Sohn Johan Oluffßon, om besittningen, efter som han uthlöst bådhe sine **Söner M:r Jöns Pratanium** [Johannes Olai Pratanus, kyrkoherde i Kimito, Finland] och Oluf Oluffßonn för theres Möderne, tagandes till hielp dhe medell som hans sedre Hustru, medh sigh dhijt j gården fördt hadhe, Och elliest för den orsak att Oluf Oluffßonn warit honom mycket Olydig, hafwer han welat honom Arfwelöös giöra, som attester af **Jacob Oluffßon j Sättra** och **Jöns Perß j Qwaftier** uthwijsa, Item att Johan Oluffßon skulle wara närmest till Besittningz Rätten, attestera **Oluf Anderßonn j Heedhe**, **Oluf Larß i Beckemora**, **Nils Nillßonn Ibm** och **Oluf Jönßonn ibm** samt **Erich Erßonn j Ängia**, **Östen Pehrßonn j Höökberg**, **Hindrich Joenßonn j Toosätter**, **Oluf Erichßon j Sättra**, **Grells Olßonn j Böhlan**, och **Erich Olßonn j Sättra**, Jämbwäll **Hindrich Joenßonn j Böhlan** och **Nilß Oluffßonn j Toosätter**; dhe Skähl, som i Häradzdomen inföhres, söchtes och j samma Skrift disputeras, och j synnerheet dhet första och tredie, Angående M:r Jönßes Pratani, och Oluf Oluffßons bördes Rätt j hemmanet på Mödernet, och hwem af deße, som bättre kan wara fallen hemmanet att besittia; Hwilken Skrift medh allegatis och Häradzdomen uplästes. Pehr Olß:n inlade en Wittnesskrift, gifwen af **Erich Erßonn j Ängia** och Jacob Oluffßonn j Sättra, uthj hwilken dhe neka sigh skrifwet något breff, dhet han så uthtydha wille, som skulle Johan Oluffßonn dhem Owitterligen infördt uthj dhe upwijste attesterne; Erich Oluffßonn j Sättra och **Länßmannen Johan Mickelßonn**, säija och Johan sielf skrefwet breffwet j Enångers Länßmans gårdh, derföre och Pehr Oluffßonn samma attester Jäfwä will. Oluf Larßonn j Bäckemora och Nilß Olßonn j Tosätter, som attesterat hafwa Sahl: Oluf Jönß i Ängie tillsagdt sin Sohn Johan Oluffßonn besittningzRätten dersammastädes, framkommo, blifwandes ther om tillsporde? Nilß Olß:n som tient Sahl: Oluf Jönßonn för Båtzmann j 12 Åhr, sadhe sigh dhe Orden hördt af honom, bådhe straxt han kom till honom, och näst för hans död, Oluf

Larßonn sadhe thet samma, Offererandes beggie therom afläggia theres Edh, efter som the till den ändan äre hijtkompne; Pedher Olufßonn tillstod sin Faderfadher så slutet, men jgenkalladt dhet på sitt yttersta, j ty han skulle sagdt till sin **Hustro Giölugh**, bekymbra migh intet, sedhan åth Oluf Peders Fadher sagt, Olle nu får du giöra som du will; Pedher wille berörde Ordh wända in på Hemmanet och deß besittande, män kunde dhet icke komma till wäga, efter som om Hemmanet ej då warit något tahl, ej heller hadhe han Wittnen till samma Ordh.

Pedher Olufßonn upwijste **M:r Jöns Pratani** Skrift, Daterat **Kimito** d. 13 Octob: 1665, dher uthj han updrager sin Brodher sitt Fädernes Arf j Löst och Fast, förmeenandes honom då jämbwäll hafwa bördzRätten medh, Och emedhan i Häradzdomen till största Skähl är infördt Pehr hafwa sin Faders och Faderbroders Pratani Bordzrätt till Hemmanet, bådhe på Fäderne och Möderne; Altså kundhe dhet ej hafwa ständh särdeles medan **Fadren Oluf Jönßonn**, sedhan han kom till dhet andra giftet hafwer uthlöst, **Sönnerne M:r Jöns och Oluf** ifrån Huus och Jord för dheres Möderne, hwilket fasta så medellst är blefwet hans Aflinge, och dhe nu för Fädernet, allenast skulle hafwa sin rätt att fordra.

Dhet som jnföhres j dhen 3 puncten, att **Hust: Giölugh** illa brukadt Hemmanet, begiertes af **Pehr Olßonn** bewijs oppå, han swarade, Giärdzlegårderna liggia nedre, **Oluf Larßon j Bäckmora** och **Nils Olßon j Tosättra** betygade dher emot Hustro Giölug fådt j förledne höstas, dhen sköneste och bäste sädhen, dher j Sochnen, hafwer altså hollet Gierdzlegårderne wedh macht; och deß uthan låtit muhra och täckia Huusen; Der jempte opwijste **Johan Olufßonn** itt Syhnebref, gifwet af **Swen Michellßonn j Böhlan**, **Pedher Östenßonn j Höökeberg**, **Mårthen Erichßonn j Wijk** och **Joan Pehrßonn j Kyrkiebyn**, hwilka A:o 1677 d. 12 Septembris Hemmanet och des Lägenheet syynt hafwa, och funnit dhet som dhe dher uthj betyga, wäll widh macht hållit till Åcker och Äng, Men gården wara werderadt för _ 200 P Km:t, Elliest att dhen Rättigheet som af Hemmanet till Kongl. Maj:tt och PredikoEmbetet utgå böhr, är aflagd, dhet Betygar **Befallningzman Noræus** och **Pastor Mester Mårthen**, sampt **Cappellanen H:r Anders** uthj attesten, N:o 6.

Uthj öfrigidt, befrågade Ombudsmannen om icke Testamentet skall hafwa sin kraft, dher om han begiärte Rättens uthslag, wijsandes och **Jöns Johanßonns j Söderhambn** bref och attestatum till **Underlagmannen Carl Falck** d. 16 huius Daterat, Angående att **Sahl: Oluf Jönßonn j Ängia** A:o 1663 d. 30 Septemb: 10 dager förr än han afsompnade kommit till Jöns, der han då låg j Ängia, och begiärat honom till Måhlzmann för sin Sohn Johan, Afsagdt Oluf från besittningzRätten på sitt Hemman, för hans Olydigheet skull, och hollet kraftigdt sitt gjorde Testamente.

Pehr Pehrßonn j Åckre och Rochstad Sochn, Förmyndare för **Pehr Olufßonn** och hans **Modher Hust: Margretha**, hwilken och medan **Johan Olufßonn** war lijtet barn, tiente hans Sahl: Fader uthi 3 el:r 4 Åhr, tillstodh **Sahl: Oluf Jönßonn j Ängia** tagit åfta sin lilla Sohn Johan op uthj sine Knään och lecht medh honom, då han och dhe Orden fällt, du skall blifwa boendes här j Ängie.

Parterne förehölltz, om dhe kunde ännu komma till förlichning, Män **Pehr Olufßonn**, uthlätt sigh mächta hårdh uthj dhet stycket, måste altså Rätten afhielpa saaken medh doom, och till mehra styrkio, lät **Oluf Larßon j Bäckemora** och **Nilß Olßonn j Toosätter**, emot hwilka Pedher Olufßonn intet Jääf hadhe, Afläggia dheres Edh, hwilka medh Hand å book, efter tillböhrlig åthwaning att wachta sigh för menedh, doch hwar för sigh, både sigh så Gudh hielpa och hans heliga Evangelium, att dhe medh sine egne Öron hördt hafwa, dhet **Sahl: Oluf Jönßonn j Ängia** sagdt sin sedre Hustro, och **yngsta Sohn Johan** skola besittia

Hemmanet efter hans dagar, och att den Sahl: Mannen allt stadigt i sin lijftijd, då dhe medh honom tahlat, jembwäll näst för sin dödh, samma ordh upreppadt hafwer, hwilket sandt wara, dhe widh sin Sahligheet bekräftade.

Ähn tillspordes Partterne, om the å någonthera sijdhan, någre flere skiähl, hadhe att framföra och wijsa? Dhe swarade Neij.

Sententia.

Emillan **Johan Oluffson j Ängia och Enånger Sochn**, hwars Fullmechtig war **Lucas Pehrsson Borgare j Söderhambn** Kiärande, och **Pedher Olβ:n j** förbem:te **Ängia** Swarande, Angående så wäll besittningzRätten på **Sal. Oluf Jönssonns** hemman där **j Ängia**, som elliest itt Testamente han sin hustru, **H: Giölugh** och Sohn, förberörde Johan Olβonn skall giort hafwa, hwilka bäggie deklar honom äre af HäradsRätten j Enånger in Junio 1677 ifrån dömbde, dher emot han appellerat, ähr Lagmans Rättens doom.

Såsom af Anförde både Skriftelige attester och Edeligen afhörde wittnesmåhl jämbwäll af **Pehr Pehrsson j Åkre och Rochstad Sochn, Pehr Oluffson** och hans Moders Förmyndares egen bekiännelse, säkert är att slutha, dhet **Sahl: Oluf Jönsson j Ängia**, som sitt Hemman ihop medh sin förra hustru, af Oskylle Mans händer löst, och sedhan hon dödh blef och han trädte till annat gifte, å nyio inlöst the twenne medh förre giftedt aflade Sönnernas Mödernes Deelar uthj Huus och Jordh, hafwer besittningz Rätten på Hemmanet, som består af 10 öre och 6 th:r Skatt, uplåtet sin **ynigsta Sohn Johan Oluffson**, altså ehrkiennes ther widh förblifwa, såsom dhet skähligdt är, att barnen sin Faders disposition honorera, jämbwäll j kraft af dhet 6 Cap: Jord: B. emedhan Sonnen Johan Oluffson är närmare än Sohnesonen Pehr Oluffson och hans Sex Syskon, hwilka ej alla kunna på Hemmanet boendes blifwa, och skall Johan Olβon jempte betalningen för Huus och Jord efter Arregistret, intet gifwa högre j Afstilling, än Landsens gång och sedwänio är, hwilken j dhetta fallet skattas för Lagh; Testamentet hwadh wedkommer, kan Rätten intet finna Johan Oluffson och hans Moder befogade att prætendera, emedhan thet förändrat är och heela Egendomen A:o 1664 in Octobri gådt till bythes. Hwilket Partterne är till rättelse.

Efter afsagdan doom, komma Partterne till Under Lagmannen och bekiende sigh wara om afstillingen förlichte, så att **Johan Oluffson** skall gifwa sin **Brodersohn Pehr Olβon** och hans Syskon _ 100 P Km:t dher om dhe handsträchtes.

Hans Ährewyrd:t Pastor och Präpositus H:r Oluf Hoffmann opstodh, säijandes hugnadt sigh öfwer den sämia och kiärlek j hans församling warit, sedhan han hijtkom, män beklageligen nu finner een Arg Wähn inkommen wara af dhet fiskie som några hans Sochnemän hafwa disputerat om in Junio sidstledne, och emedhan han sägier sigh något wara j domen påfördt dhet han ej tåhla kan, så utlät han sigh nu derföre willia förswara; Kallades så före dhe bönderne som appellerat hafwa och saaken uthföhra skole, hwilka wore **Jöns Oluffson j Röste, Hans Oluffson ibm, Nils Oluffson ibm, Erich Nilβon ibm, Swen Märthenβon j Bringstad, Lars Oluffson j Lägden** och **Oluf Pehrβon j Bringstad**, dhe dher upwijste Häradtzdomen och Verification att appellations Penninger, gifne woro /: af dhem, men icke af Kyrkioherden som under domen fattadt är :/ dhet alt blef opläset; Pastor nekade sigh begiärt Låf af **Stäckemannen** till att draga Noot, will ej heller tohla dhet att han skall sigh inträngdt uthj samma Nootedrächt; Sadhe elliest wilia dher medh aldeles hafwa fördrag; Undantagandes att han för sitt Embete skull draga låther hwart Tijonde Dygn uthj alla dheres warp.

Pastor tillsporde, **Ståcka, Skarftiär** och **Lönångers Männ**, om han någon sin begiärt låf af dhem, att draga Noot j **Fiählen? Elias Pehrþonn j Ståcke** swarade Neij, intet annat willian-des säija än dhet sandt är.

Pastor tillsporde **Jöns Olufþonn j Röste**, om han honom tagit medh sigh till samma Noothedrächt? Swarade Neij, uthan **Swen Mårthenþonn j Bringstadh** och han hollet en Arm och den andra Pastor, sampt **Oluf Hanß j Rosta**.

Jöns Olþonn j Råsta upwijste een Witnesskrift d. 24 Maj sidstledne Daterat, dher medh han will bewijsa dhem af uhrminnes dragit Noot j **fiärden; Elias Peerþon j Stocka** sadhe dhem som underskrefwet samma skrift, wittnadt j sin egen Saak, Jöns sadhe them intet haft ther någon Noothedrächt och therföre wäll wittna kunne; Der emot inlade **Oluf Larþonn j Ståcka** en attest af alla tree **Lönångers Männ** absgz Dato, dher uthj dhe säija sina Föräldrar förundradt sigh der på, att **Ståcka** och **Skarftiersmannen** kunna lijda och tåhla dhet Råstamannen och fler uthbyesmänn skulle så få draga Noot j dheres Nothedrächter uthj **Stäckeskarftierns och Lönångers fierden**, efter dhe intet äga j bem:te Fiärdh.

Frågades hwem som war till **Tuhna** medh appellations penningarna, Swarades **Swen Mårthenþonn j Bringstadh**; honom frågades om Pastor skref något bref medh honom till **Nerbelium?** Swarade neij.

Extract af **Hermångers** Tingz Protocoll d. 25 Novemb: 1670 opwijstes, dher af syntes förbudet wara widh 40 m:rs plicht efter den dagh uthan Låf och Lego uthj **Ståcke Fäbodwijkan** något förfång eller præiuditz giöra; Sådant förbudh d. 6 Junij sidstledne, äfwen på **Lönångers och Stäckefierden** skiedt är.

Nils Perþonn j Wattrång sadhe sigh wara 80 eller 90 doch skattades något öfwer 60 åhr, berättade sigh j Ungdomen, fiskadt uthan för **Fiärden**, medh Skiöther, och då drogz een Noot af **Råstadmänn**, Sedhan sadhe han, att eho som wille, drogh ther medh Skiöthenoot, när the sågo någon Wåhn, efter som dhet då war icke förbudet.

Biörn Jonþonn j Wattlångh wedh 83 Åhr, berättade sigh tient **H:r Oluf Brunnis Kyrkioherden här j Församlingen** för _ 63 Åhr sedhan, och wedh samma tijdh war han Nootlagare medh **Joen Erichþonn j Lönånger**, mehr hadhe han intet säija.

Joen Pehrþonn j Wattlång om 65 Åhr, kunde intet annat säija, än att något hwar dragit Noot dher, män på hwadh Condition, eller af uhrminnes tijdher wiste han intet.

Nilß Pehrþonn j Wattlång wittnade äfwen lijka, och att dher då woro tree Nötter.

Lars Joenþonn j Hånich om 62 Åhr, wittnade ej heller annorlunda.

Dhe andre j attesten Nämbe sadhe **Jöns Olufþon j Rostadh** intet annat hafwa att säija uthan lijka tahl.

Frågades om Appellanterne någre före skähl hadhe? Swarade **Jöns Olþonn j Rostad** Neij.

Sententia

Öfwer den från **Herrmångers** Häradtzting in Junio sidstledne af **Rostadh** och **Bringesta** Männen, samt **Lars Oluffson j Lägden**, emot **Ståcka**, **Skarftiers**, och **Lönångers** Männ, om Nootedrächten j **Ståcke och Skarftiärs fiärden** appellerade Saaken, är dhetta Laghmans Rättens doom.

Såsom **Rostad** och **Bringstad** Männ medh deres Interessent **Lars Oluffson j Leijgden** intet kunna bewijsa uhrminnes häfd på Nootedrächten, som doch tilbudet är, hwilken Nootedrächt för **Ståcka** och **Skarftierr**männens Landh och Strand dhe någon tijdh bruukadt hafwa; Alltså approberas och gillas HäradzRätten der om fäldte dom, så att dhen som will samma Noothedrächt nyttia, skall antingen medh Låf eller lego affinna sigh hoos Ägesmännerna.

Wällärde H:r Peder Hoffmannus, Androg den Saaken som på Tinget j **Dillboo** för 2 Åhr sedhan Insinuerades, Angående itt Testamente som **Karin Olufsdotter j Elfstadh** giordt sin **Broder Sohn Oluf Joenßonn** utj Länßmannens j Giärde præsens, dhet hon sedhan 14 dagar der efter förbättradt, så att hon honom gifwet altsammans tutore absente, hwar öfwer HäradtzRättens j **Jättendahl** Sluuth är giordt A:o 1674 d. 16 Novemb:s att dhet förre gifwet åhr skall bestås, män dhet sedre intet, hwaremot af Oluf Joenßonn är j rätten tijdh appellerat, hwilken och nu war tillstädes och pretenderade, att dhet seenare Jäfwet måtte äfwen hafwa laga kraft; Som då **Erich Ingemarßonn j Hällen** upwiste Fullmacht af **Hust: Britta j Elfstadh** d. 19 huius gifwen, att utföhra hennes Saak tillijka medh **Länßmannen Erich Anderßonn j Giärde**, Måhlsman för hennes Systrar, kallade Oluf Joenßonn honom Ninkar, Då och han förmantes sin Saak fogeligen och beskiedeligen framföhra; Sedhan sadhe Länßmannen j Giärde, om hon skulle hafwa den machten att bårtgifwa mehre, än hon förste gången giorde, så hadhe han ej behöft wara Måhlsman.

Joen Pehrßonn j Elfstadh och **Anders Pehrßonn ibm** som Testamentzskreften under-skrefwet hafwa, framkallades och tillspordes om dhe medh Eedh kunna verificera **Karin Olufsdotter** warit widh sitt fulla förståndh, och uthan någors annars tolkande, sielf uthtahlat dhe orden som j Skriften införde äre? Swarade the ja, då och Rätten hadhe täncht låtha them Eden afläggia. Män medan **Oluf Joenßonn** giorde något oliudh, af ordsak han något drucket hadhe och badh **Erich Ingemarßonn** holla Tuten på sigh, när han något uthj ährendet tala wille, måste Rätten lempna ährendet till morgons birtijdha.

D. 22 Novemb:

Kallades åter Parterne före och tillspordes om dhe någre flere skähl hadhe att framdraga, då begynte dhe medh onödigt munbruk, och då Rätten till skildnadt dhem emillan wille framkalla **Joen Perßon j Elfstad** och **Anders Perßon ibm** till att verificera Testamentzskriften Edeligen, jntalades att **Länßmannen j Giärde Erich Anderß:n** haft stort beswär för **Karin Olufsdotter**, och therfore wäll förtient något af hennes qwarlåtenskap, dhet Rätten intet fan oskähligdt; Oluf Joenßonn uthlät sigh och willia Länßmannen derfore förnöija; Parterne tilspordes om dhe icke kunna träffa een wännelig förlijkning sigh emillan? Dhe swarade dhet willia försökia och dher medh afträdde.

Efter en lijten stund kommo Parterne in medh **Länßmannen Erich Anderßonn j Giärde**, och berättade Länßmannen dhem wara förlichte, således, att **Oluf Joenßonn** skulle beholla all **Karin Olufsdotters** inlöste Jordh såsom Lagligen honom testamenterad, Män dhe penningar han war henne skyldig och andre löösörer, skulle komma honom och hans Syskon på theres

Faders wagnar, samt hans Fadersystrar, som äre Karins Samsystrar, till bytes, sedhan Länßmannen för sin hafde mödo och beswär, hadhe efter dheres godtyckio wedergjällning åthniutet, hwar om dhe handsträchtes in för sittande Rätten.

Och för dhet **Oluf Joenß** otijdig stälte sig för Rättenom, gjorde oliudh och gaf **Erich Ingemarß:n** skiälßord, Sakfälles han till

Penningar __ 6 m:r

Fiscalen Erich Isachßonn Backman, Ombudzman på **Sahl. Mickell Olufßonns** barns wagnar j **Hällsätter**, præsenterade een **Thuna** Häradtzrättz dom, Afsagder in Novemb: 1677 om bemelte Hollsätter, att **Erich Pehrßon** är bättre fallen att lösa dhet heelt till sikh, än att Mickels barn dhet beholla, hwar till indrages j domen åthskillige skähl, hwar emot Backman appellerat, jnläggiandes nu itt Libell, hwar uthj han söker refutera samma skähl, hwilken Skrift lempnades **Oluf Jesperßon** och Erich Pedherßon att förklara sig oppå till morgons, j medler tijdh inlefwererte Fiscalen, **Pastoris H:r Johans Arnæsij** försächringh af d. 16 huius, att Mickell Olufßonns **Mågh Lars Pedherßonn** skall lösa Hemmanet, dhet redeligen betahla och wäll förestå, så att Cronones uthlagor och annan inbördes tunga blifwer Clarerad.

D. 22 Dito.

Inkom **Oluf Jesperßonn** medh sin Förklaring eller Exception emot **Erich Backmans** Libell, uthj hwilken han allenast beklagar sikh öfwer dhet Backman kallat honom samwetzlöös, begiärer therföre blifwa beskyddat, och explicerade sikh fådt honom dombrefwetz Copiam, på dhet arfzlinien der af måtte synas, och wara uthj dhetta fall rättelse, hwilket breef oplästes, gifwet af **Sahl: Lars Larßonn j Närby** A:o 1663 d. 27 Febru: lydandes **Swen Pehrßonn j Finflodh** och **Mickell Olßonn j Hällsätter**, på hwilkens barns wagnar Backman talade, ägdt **Sahl: Lars Larßons j Finneflo** dotter döttrar till Hustro, där af slutandes att dhe woro närmare j börden till Hällsätter än Oluf Jesperßonns Hustro som war Lars Larßons Systems Sohnedotter; Hwilket doch ej kommer j Consideration, hälst emedan Hemmanet är kommet j Giäldz betahling till Oluf Jesperßonn och hans hust:o och således skattas för Aflinge, dher medh han ägde een frij disposition efter undfängen doom, bådhe dhe förra och å sina sijdo warande bördemänn Oåthsporde, doch bekiänner Oluf Jesperßonn sikh hafwa sin bördzsrätt updragit **Erich Pedherßonn**, särdeles då han sikh trolåfwade medh Sahl: Mickell Olßonns dotter, och som han henne ej fick till hustro, efter hon af een annan, **Lars Perßon** widh Nampn sikh lät belägra, dhen denne sedhan till ächta togh, är den Transporten om intet worden.

Frågades om **Hällsätter** Hemmanet är så godt och af lägenheeten medh uthrymme så fatt, att dhet hafwer Skoug och sådan Mark som är dugelig till Åcker, och Ängierödzo? Swarade beggie ja, säijandes ther mehre Jordh wara till Åcker och Ängierödzo än dhe kunna opbruka, och är Hemmanet 16 öre j Skatt.

Frågades om Parterne något mehra hafwa att säija här uthj? Dhe swarade Neij, Sedhan när **Erich Pehrßonn** tillspordes om han icke wille af godt samwett unna **Sahl: Mickell Olufßonns Mågh Lars Pehrßon** halfwa hemmanet? Swarade han jaa.

Sententia.

Öfwer den från **Thuna** Häradzting in Novemb: 1677 af **Fiscalen Erich Isachßon Backman** på **Sahl: Mickell Olßonns** barns wagnar j **Hällsätter** emot **Erich Pehrßonn** ibm appellerade

Saaken, om Hällsätters Hemmanetz inlösande, som Sahl: Mickell Olufssonns **Mågh Lars Pehrsson** ifrån dömbdt ähr, hafwer Lagmans Rätten således Sententierat.

Alldenstund **Sahl: Mickell Olufsson** hafwer köpt heela hemmanet **Hällsätter** som holler 16 öre j Skatt, af **Oluf Jespersson j Wij**, hwilken dhett j Giäldz betalning bekommet, och dombref oppåtaget, bemelte Mickell sedhan A:o 1675, sålt halfwa hemmanet till **Erich Pehrsson**, behollandes den andre halfwe deelen för sikh och sina, efter hans Hustru war **Sahl: Lars Larssonns j Finneflo**, ifrån hwilken hemmanet kommet war, **dotterdotter**; Och såsom **Hans Wyrd:het Pastor j Thuna H:r Johan Olai Arnæsius** försächradt att bem:te Sahl: Mickell Olufssonns **Mågh Lars Persson** skall Penningar för hemmanet efter deß wärde till Creditorerne betahla, och Cronones utlagor medh hwadh mehra jnbördes tunga dher afgå böhr, afläggia.

Erich Pehrsson sikh jämbwäll förklaradt wara nögh medh halfwa hemmanet, Altördenskull, medhan dhett hafwer Skogh nogh, och sådan Mark som är dugeligh till Åcker och Ängierödzo, hwilket beggie Partter tillstådt och bekiändt hafwa, Dömbde Rätten j kraft af Kongl: Resolution d. 17 Febru: 1652, **Mickell Olufssonns Mågh Lars Pehrsson** halfwa hemmanet emot Erich Pehrsson besittia, excolera, förwidga och förbättra skola, hwar igenom förmodeligen Kongl: Majj:tz Intrader kunna medh tijden förökade warda, dhett wederbörande ställe sikh till rättelse.

Landzskrifwaren Förståndig Johan Larsson Broman presenterade itt Extract af **Rochstad** Häradztingz Protocoll d. 21 sidstledne Octob: dher uthj han säijes Citerader wara att swara **Joen Pehrsson j Broo** för itt Ängie om 2 Gillingar Landzskrifwaren af honom j pandt haft, och j 4 Åhr, allenast för _ 18 Dal:r Koppermyndt slå låtet, Och ehuru han eij blefwet Citerader som seijes och så eij Comparera kunnat, hafwer **Nerbelius**, sedhan tinget slutet war, Nämbedmännen owitterligen, som dheres attest af d. 14 Novemb: förmähler, Höet honom ifrån och Joen Pehrsson tilldömbdt, emedhan han dhe 18 P:r Km:t jnsadt hoos **Nämbedeman Oluf Ersson j Wählestadh**, hwilka och ther j qwarstadh satte äre till Rättens wijdare ehrkiennande, Emot allt sådant Brooman appellations penningar hoos **Länßmannen j Rochstadh Olaus Delin** insadt; Män såsom Bonden kommit sedhan till honom och warit öfwerens, så begiärte han allenast, att sådant måtte ad notam föhras, till att dher af skiönia Justitiens handhafwande här j Orten, dhett Lagmans Rätten icke förwägra kunde.

D. 22 Dito

Sahl:g Befallningzmannens Lars Isachssonns Änkia, Dygdesamma Hustru Margretha Märthensdotter opwiste een Obligation hennes Sahl. Man gifwen af **Sahl: Bengdt Joensson** A:o 1663 d. 19 Julij oppå Twåhundrade P: Kopp:M:t, hwilken bem:te Bengdt Joenssonns Efterlefwerska **Hust: Anna Ottingzdotter** medh sin Skrift d. 31 Decemb: A:o 1673 tillstådt wara obetahlt, begiärandes niutha Rättens assistance att komma till sin qvotal betalning hoos them som Bengdt Joenssonns Egendomb, hennes Man och henne Owettandes, sikh emillan dehl hafwa, eftersom hon fram för alle andre den Sahl: Mannens Creditorer skulle dhen till fullnad niutha, och ingen Concursus Creditorum blefwet; Säijandes dher hoos sikh söcht HäradsRätten j **Rochstadh**, dher henne skall blefwet swarat, att hon intet kan hafwa att wänta, hwar emot hon för Rätten sagdt sikh appellera willia, män icke satt appellations penningar ifrån sikh, icke heller skrifteligen något ther om uthtaget, hwaruthj hon beklagade sitt Oförståndh.

R:o. Såsom Lagmans Rätten intet weet om widh Häradstinget kan j dhetta ährende wara något definitive slutet; Alltså kan ährendet ej optagas, uthan Änkian remitteras dher hän, lagligidt uthslagh först att sökia.

Pedher Oluffonn j Engie och Joen Mårthenßon j Mohra från Biuråker och Dillßboo S:r wille gienom **Länßmannen Oluf Joenßonn Delin j Rochstadh Sochn**, dhen dhe ombedet theres Saak andraga, hwilken sades wara appellerad från Biuråckers och Norrboo Häradtzting d. 26 Octobris sidstledne, Angående en Skogzskilldnadt emillan **Stråsiöömannen och ElfwersWallemänn**, som skulle Stråsiömannen fäldt in på ElfwersWallemäns bodeskog; ----- theras libell insinuera, Män som han ej bewiste appellationen, så kunde Saken denne gången ej optagas, uthan på dhen händellsen som han kan dhen bewijsa, blifwa honom Fatalia till näste Lagmansting reserverade.

Nils Erichßonn j Bergie från Medelpadh och Niuranda Sochn Insinuerade een från **Biuråckers och Norrbo** Häradzting appellerat Saak in Octobri sidstledne om itt Testamente, som hans **Fadersyster Hust: Marit j Lija** till sin **Mann Joen Oluffonn** skall giordt hafwa, dhet Nils disputerat, Män blefwet medh dom Confirmerat, dher emot Nils appellerat, haf:r och låtit stämma sin Wederpardt till Lagmanstinget, Män af hwadh orsak han är tillbaka blefwen, kan han intet wetta; Beklagade sigh hafwa rest en långh wägh ifrån Medelpadh, och ändå ej kunna sin Saak för dens andras utheblifwande uthföra, dhet han tychte mycket illa wara.

R:o. **Nils Erichßonn** reserveras Fatalia till näste Lagmansting, Och dher **Joen Oluffon** ej då kan bewijsa laga förfall till sitt nu utheblifwande, skall han medh laga bötter therföre beläggias.